

წა სოვანე ოქროპირი

თთუესა სეკდენბერსა : 162:

ჯუართა ააჰრობისა*

ოველივე მწუხარებად, რომელი უკეთესად მოიქცევიან კაცთათვის, ძმანო, უპატიოსნებს და უმეტეს სიხარულ არნ, რამეთუ კაცთა ნათესავი დღითი-დღედ უმეტესსა და უმჯობესსა ეძიებნ კეთილსა. ოგრევე მენავეთა ოდეს-იგი სცის აერი და ნიავი კეთილი, დიდი შუენიერებად აქუნ და ჰნებავენ, რაფთამცა ღელვათა მათგან კეთილთა ადრე მიიწინეს, ვიდრეცა იგი უნებნ მისულის; ეგრეცა კუალად მოგზაურთა რაჟამს სცის აერი კეთილი გზასა ზედა, უხარინ და ჰნებავენ, რაფთამცა ადრე მიიწინეს ადგილსა.

ღკბილ არს და სიხარულ მათაცა, რომელნი მწუხარებისაგან მოიქციან ნუგეშინისცემად; უფროდს ხოლო შუება არნ მათა, რომელნი სულებისაგან განმრთელდიან; ჰამო არს მათა, რომელნი ბრძოლისაგან დასცხრიან და ყვიან მშვდობაჲ; უტკბილეს ხოლო არს მათა, რომელნი ბნელისაგან ნათლად გამოვიდიან და ყოველივე საქმე, რომელსა ზედა კაცი ნებასა მიიწინის, ვითარ იშუებნ.

წნ ამასცა ესრტთ ვხედავთ, რომელ-იგი იმრთისა მოცემული არს ჩუენდა სამსახურებელად მარადის. ოქელი ესე შუენიერ არს ხედვად; ქუეყანასალა იგი დავსთესით და ნაყოფი გამოილის და შეგვრიბით საუნჯესა, უმეტესი სიხარული გუაქუნ.

ოგრევე ვენაჴმან. წა კუალად არიან რომელნიმე ხენი, რომელთა აქუნ ნაყოფი და პირსაცა შეახლებად ვერ შესაძლებელ არნ. წა ყურძენი ხისაგანვე არს და ეგოდენი სიტკბობებად აქუს.

ოგრევე ზეთისხილი: ფურცელი ასხს მარადის, ხოლო ნაყოფი თვისავე ჟამსა მოიღის. წა არავე სხუათა ხეთა მსგავს არს იგი, არამედ სხუად სახედ ყუავილი გამოაქუნ ნულილად – ვითარცა მტურერი და შემდგომად – ვითარცა ფეტვ. წა კუალად გამოირკ-

ვის იგი ტვენეულად და აჩუენებნ ჴშირად და მრავლად და, ოდეს იზარდებინ სიწმოდ იგი და იყარის, და არნ იგი მწარე; ხოლო რაჟამს მოისთულის, იქმნის იგი ტკბილ და მერმე ყოველნი საშუებელნი და საჭმელნი მან შეზავნის და საკურნებელთა იმსახურების და სანთლად, და ყოვლადვე მისგან არს საშუებელი კაცთაჲ. ოსრევე ყოველი სარგებელი ნაყოფი, ოდეს იგი შეიკრიბის კაცმან საუნჯესა, იხარებნ ამას ყოველსა ზედა.

აკუეთუ ამან სამსახურებელმან ჴორცთამან ესრტთ მხიარულ ყვის კაცი, ან, საყუარელნო, მოვიდეთ უშუენიერესსა მას და ვინილოთ, რაფდენსა კეთილსა მომატყუებელ გუექმნა ჩუენ ჴუარი ჴრისტესი, რამეთუ მისითა ძალითა ესოდენი ესე კეთილი აღასრულა. წალაცათუ მწუხარება რაფმე ჩასსმენად იგი ჴუარისა ოფლისაჲ, არამედ სიხარულითა სავსე არს და შუენიერებითა გარდამატებულ. უკუეთუ თქუმულ არს «**ჴურიათა** საცთურ და ნარმართთა სისულელე»(1კორ.1,23), ხოლო ჩუენ მორწმუნეთა საცხორებელ და უკუდავება.

წა ოდეს ჴუარი ეკლესიასა იკითხვების, და მორწმუნეთა ესმინ, და მწუხარება უჩნ არა თუ ჴუარ-ცუმისათვის, არამედ ჴუარის-მცუმელთა მათთვის ურწმუნოთა, შე-მცა-წუხნეს. ჴამეთუ ჴუარი ცხოვრება არს ოკლესიისა; ჴუარი სიქადული არს ყოველთა მოსავთა მისთაჲ; ჴუარი, რომელმან ჩუენ განგუარინნა პირველთა მათ ბოროტთა; ჴუარი, რომელსა ყოველი კეთილი მოუცემიეს, პირველი მადლი; ჴუარი, რომელმან ჩუენ დაგუაგნა იმერთსა მტერობისაგან და გუარწმუნნა ჴრისტესა და შეცთომილნი მოგუაქცინა მისა; ჴუარისაგან განვერენით საცთურსა ეშმაკისასა; ჴუარისაგან სიკუდილსა და ნარწყმედასა განვერენით.

წმისთვის ოდეს კრებულსალა ესმა ჴუარ-ცუმად ოესუდსი, ნუხდა და დრტვნვიდა; ხო-

* სინური მრავალთავი 864 წლისა, რედ. აკ. შანიძე, თბ., 1959. გვ. 232-236.

ლო ოდეს ესმა ოდგომად, დრტვნავა იგი და მწუხარებად სიხარულად გარდაექცა, და წმიდითა ჳმითა დიდებასა მისცემდეს.

ჯუარმან კაცთა ბუნებად ანგელოზთა წესსა მიაქცია და ყოვლისაგან ბოროტისა განაშოვრა და უჭრწნელსა ცხოვრებასა ღირს ყო. ორა ხოლო თუ კაცად, არამედ იმრთად უწოდის, ვითარცა წერილ არს: «მე ვთქუ, იმერთნი სამე ხართ და შვილნი მალლისანი თქუენ ყოველნი»(ფს.81,6; შდრ. 16.10,34). ოა არლარა ხადის მონად, არამედ ძმად და მეგობრად: «და უთხრობდე სახელსა შენსა ძმათა ჩემთა»(ფს.21,22; ებრ.2,12). ოა: «არლარა გინოდო თქუენ მონად, არამედ მეგობრად»(ინ.15,15). ოწ ხედავა, რავდენი კეთილი და გარდაცვალება ქმნა ჯუარმან მორწმუნეთა მიმართ შისტა და მოშიშთა!

ოა კუალად, რათა უფროდსრე სცნა ჯუარისა ძალი, მო-ღა-იგონე, ვითარ იყო უწინარწს ჯუარ-ცუმისა და ვითარ შემდგომად და ჰპოვნე შენ საკრველებანი ჯუარისანი: უწინარწს ჯუარისა ძწ არავინ იცოდა, ხოლო დღეს ჯუარისა ქადაგებითა ჴრისტწ სახელ-იდების, და შამად ძისაგან იცნობების; პირველ ჯუარისა ეშმაკი თაყუანის იცემებოდა, დღეს ჯუარისა ქადაგებითა ეშმაკი დაეცა და ყოველნი მსახურნი მისნი განიბნინეს და ივლტინან; პირველ ჯუარისა კაცნი ცოდვასა ქუემე იყვნეს და სიძვასა, ხოლო დღეს ჳორცთა სინმიდწ შეემოსა; ჯუარისა ქადაგებითა არა ხოლო თუ სიძვასა განვეშორენით, არამედ თითოეული ქალწულებასა ზედა დაადგრების; ჯუარი არა იქადაგებოდა, და ეშმაკმან ჰურიანი შეკრიბნა ჴრისტესა ზედა, ხოლო დღეს ჯუარი იქადაგების, და მოციქულთა მიერ ჰურიანი აიარებენ(!) ჴრისტესა; ჯუარი არა იქადაგებოდა პირველ და ყოველი სოფელი სიკუდილსა დაეპყრა, ხოლო აწ ჯუარისა ქადაგებითა სიკუდილი უკუდავებად და ცხოვრებად საუკუნოდ მოგუეტყუა; პირველ ჯუარისა სამოთხისაგან უცხო ვიყვენით, ხოლო ვითარ ჯუარი დაენერგა, მუნთქუესვე ავაზაკსა ჰრწმენა და სამოთხწ დაიძკვდრა.

ოა დიდი ძალი ჯუარისა! რავდენი შეცვალება ყო კაცთა ნათესავსა შორის! ბნელისაგან ნათელსა ესოდენსა მოგკყვანნა; აწ არლარა დაბნელდეს გონება კაცთად, ამისთვის რამეთუ ნათლითა მით ჯუარისად-

თა ცნობად იგი გამობრწინდების; არლარა დაყოფილ არიან ყურნი ურწმუნოებითა, არამედ ესმა სიტყუად ოფლისა; ბრმათა აღიხილნეს და იხილეს დიდება ოფლისა. ოსე ყოველი ძალითა ჯუარისათა.

ოა რად-მე რად არს ჩუენი ყოველი კეთილი, რომელიმცა არა ჯუარისაგან გუაქუნდა? ჯუარისაგან კეთილი სარწმუნოებად გუესნავა და ყოველივე მსახურებად იმრთისა მიმართ; ჯუარისაგან სიმართლწ იმრთისა გუესნავა და სიყუარული და მშვდობად; ჯუარისაგან შორიელნი მოვეახლენით ჴრისტესა და ერთიერთსა ვიცნობთ და ვჰყუარობთ, და მის მიერ მადლი იგი სულისა წმიდისა მოგუეცა; ჯუარისაგან სიყუარულისა იგი ძალი ვცანთ და მოყუსისა მიმართ სულთა დავსდებთ; ჯუარისაგან ყოველსა სოფელსა შეურაცხვეყოფთ მერმისათვს საუკუნოდსა; ჯუარი იქადაგების, და სარწმუნოებად განმრავლდების, და ჰქმმარიტებად ყოველსა სოფელსა მიეფინების; ჯუარი იქადაგების, და მარტვლნი გამოჩნდებიან და ჴრისტწს სარწმუნოებითა განძიერდებიან; ჯუარი იქადაგების, და ოდგომად იჩინების, და ცხოვრებად გამობრწინდა. ჯუარი იქადაგების, და ურწმუნონი მოიქცევიან და ცხოვრებასა მიემთხუევიან; ჯუარი ამის ყოვლისათვს ჩუენდა მომატყუებულად აღემართა, და ჩუენ ესე სიტყუანი გუესნავნეს. ოა რად არს ჯუარისა უპატიოსნწს სხუად ანუ საწმარ სულთა ჩუენთათვს?

ოწ, საყუარელნო, ნუმცა გურცხუენის სახელის-დებად ჯუარისა, არამედ ყოვლითა კადნიერებითა აღვიართ ჯუარი, რომლითა ცხოვრებად ვინოდენით.

ოხედავა, რავდენი განგებულებად სოფლისა ჯუარსა ზედა დადვა და უშჯულონი საქმენი გარდაექცინა და შეცვალნა ყოველნი იგი შუენიერად! აწ არლარა შჯული იგი ეშმაკისა იმსახურების, რამეთუ იმერთი მოვიდა და ყოველი ბნელი ივლტოდა, და მის მიერ წყალობად იგი მოეფინა; ყოველი იგი გონება ჳორციელობისა და შუებად მოისპო და წესნი სინმიდისანი დასხნა, უკეთურებად სიძვისა ნარდვენა და სინმიდით ქორწინებად განგვგო.

ოამეთუ პირველ რადმე ეშმაკმან შეუგდო სახწ იგი სიძვისა და კერპთმსახურებისა, აწ ძირი იგი უშჯულოებისა აღმოჰფხურა

ჯუარითა და ყოველი უმჯულოებაჲ კაცთ-
 აგან განაშორა და განწმინდა სულნი, რაჲ-
 თამცა მან გამოიღო ნაყოფი სარწმუნოები-
 საჲ და სიმართლისაჲ; განახუნა საუნჯენი
 იმრთეებისანი და განამდიდრნა იგინი ნაყ-
 5 ოფითა იმრთეებისაჲთა; განაძღნა ყოველ-
 ნი სულითა სინმიდისაჲთა და ეპოვა მათ
 წყაროდ უკუდავებისად. ოსე ყოველი ჯუარ-
 ისაგან მოსცა ჴრისტემან დაბადებულთა
 10 ძესთა, და ყოველსავე კეთილსა ჯუარისა-
 გან ვხედავთ და ესეცა ცნობაჲ ჯუარისაგან
 გუესწავა და გულისხმა-ვყავთ ძ.

15 **წ**ნ რაჲთა იხილო ჯუარისა ძალი, გან-
 იცადე და გულისხმა ყავ, რაჲ იქმნების
 ჯუარისაგან, და ჰპოვო შენ საქმც იმრთი-
 საჲ: ჯუარი ცხოვრებისათჳს აღემართა, და
 ცხოვრებაჲ მოეცა სოფელსა; ჯუარი კუალ-
 ად სიკუდილისათჳს აღემართა, რაჲთა სი-
 კუდილი დათრგუნოს; ჯუარი ჭეშმარიტები-
 სათჳს აღემართა, რაჲთა ყოველი სოფელი
 20 ჭეშმარიტებითა აღავსოს; ჯუარი აღემართა
 ოფლისათჳს, გარნა ოფალმან ჯუარსა ზედა
 ჴელნი განიპყრნა და ყოველნი მისა მოიზიდ-
 ნა; ჴრისტემან ჯუარსა ჴელნი განიპყრნა,
 და ეშმაკი დაეცა და სოფელსა სასწაული
 ცხოვრებისაჲ მოანიჭა; ჴრისტც ჯუარს-
 ეცუა და ყოველი სოფელი ჯოჯოხეთისაგან
 ქუესკნელისა განარინა; ჴრისტც ჯუარს-
 ეცუა და ყოველი ნათესავი კაცთაჲ მონები-
 საგან განათავისუფლა; ჴრისტც ჯუარს-ეც-
 30 უა და სასწაული ახალი სოფელსა უჩუენა,
 რამეთუ მზისა იგი სინათლც დაბნელდა და
 აჩუენა ურწმუნოთა მათ დღისა მისთჳს საშ-
 ჯელისა მათა საცნობელად, ხოლო მორწმუ-
 ნეთა უხარის ნათლისა მისთჳს ბნელისაგან
 მოქცეულისა.

35 **ს**რცთცა წინანარმეტყუელი იტყჳს: «და
 იყოს მას დღესა, თქუა ოფალმან, დაჰჴდეს
 მზც შოვა სამხრის, და დაბნელდეს ქუეყა-
 ნასა. **წ**ა გარდავაქცინე დღესასწაულნი
 თქუენნი გლოვად და ყოველნი გალობანი
 ურვად»(ამოს.8,8-9). **წ**ითარ ესოდენი საიდ-
 უმლოჲ აქუს წინანარმეტყუელისა სიტყუასა,
 რამეთუ აქა ორთათჳსვე აჩუენებს: **ჰურიითა**
 მათ გალობათათჳს და წარმართთა, რომელ-
 45

ნი უმჯულოებენ. **ქ**ოლო რომელნი მჯუულსა
 ქუეშე იყვნეს, ეგლოვდენ, რამეთუ დას-
 ცხრა დღესასწაული მათი და არღარა იყოს
წერუსალემს მათი იგი მსახურებაჲ; რამე-
 5 თუ დაესრულნეს ყოველნივე წესნი მათნი
 მოსლვითგან ჴრისტცსით და ვნებით და
 ჯუარ-ცმით; რამეთუ მოელო მათ მჯუული,
 და მიეცნეს მონებად ყოველთა ნათესავთა
 ურწმუნოებისათჳს იმრთისაჲსა და დიდები-
 10 სათჳს ჯუარისა.

სარნა წარმართნიცა იგლოვდეს ცოდვა-
 თათჳს და აღიარებდეს: გლოვაჲ, რომელი
 მოსცემს ნეტარებასა, რამეთუ იტყჳს: «ნე-
 ტარ იყვნენ მგლოვარენი გულითა, რამეთუ
 15 იგინი ნუგეშინის-ცემულ იყვნენ»(მთ.5,4).

წნ იხილე სინანული: რომელი-იგი პირველ
 კერპთმსახურ იყო, დღესასწაული იგი მისი
 გარდააქციოს გლოვად, ვითარ იგი გვთხრობს
 გლოვასა მას წარმართთასა, ვითარმედ: «შე-
 20 ვსცეთით სირცხლითა ჩუენითა და დაგუფა-
 რნა ჩუენ ცოდვამან ჩუენმან»(იერ.3,25),
 «რამეთუ აღვივსენით ჩუენ უმჯულოებითა
 ჩუენითა. **წ**ა მოვიჴსენენთ ჩუენ სიმედგრენი
 მამათა ჩუენთანი»(იერ.14,20).

სგრეცა ჩუენ, ოდეს ვიურვოდით, გინა
 თუ შევწუნხნეთ ცოდვათათჳს, გინა ეშმაკისა
 მიერ ყოვლისავე საცთურისათჳს მოვივლ-
 ტოდით წინაშე სასწაულისა მის ჯუარისა,
 რომელი მოგუცა ჴრისტემან განსარინებ-
 30 ელად პირისა მისგან მშკლდისაჲსა, და გჴ-
 სნნეს საყუარელნი ძესნი და გუაცხოვნეს
 მარჯუენითა თჳსითა და ისმინოს ჩუენი,
 რამეთუ **ს**გი არს სასოებაჲ ჩუენი; და ყო-
 ვლადვე ვესვიდეთ ჯუარსა და გუაქუნდეს
 წმიდაჲ იგი ჯუარი ჴრისტცსი სიქადულად,
 35 სიხარულად, საჭურველად, ფარად და მცვე-
 ლად სულთა და ჴორცთა ჩუენთა.

წა ჩუენი სიქადული იყავნ ჯუარითა
 ჴრისტცსითა, რაჲთა ჯუარითა ჩუენ ყოვე-
 40 ლი გუესწაოს, და გონებაჲ ჩუენი ვყოთ ზე-
 ცასა და ჯუარისაგან შევეახლნეთ იმერთსა
 და ღირს ვიქმნეთ სასუფეველსა იმრთისასა
 ჴრისტცს სესუჲს მიერ, ოფლისა ჩუენისა,
 რომლისაჲ არს დიდებაჲ უკუენითი უკუენისამ-
 დე. **წ**მენ.